Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

nmentes ne suam ciuitatē deuastaret portas
aperiunt. Appollonius ū captam audiens iop
pen aionatha. tria milia equitū sumens &
octo milia peditū ad azotum peruenit & exin
de tacite paulatimq; uiam pfecit. Cumq;
uenisse uiuoppe tamquā recedens ionatha
tabat ad campū. confidens equitib; & spem
meis habens suę victorię. Cumq; pcessisse
ionathas sequebat usq; ad azotū appollonii.
Qui cū ad campū uidisse hostem uenisse con
uersus pugnā cum eo commisit. mille namq;
equites appollonī adinsidias in aliquo torren
te disposuerat qui retro inimicis insisterent.
Quod sentiens ionathas non ē turbatus. s; or
dinans in quadro exercitum. ut pambas par
tes inimicos exciperent. hortatus ē ut fortiū
ante retro pugnantib; ubiq; resisterent.
Preliū autē usq; uesperam pcedente. dans fri
symoni partem exercitus. misit aduersariorū
aciem inuadere. fiusq; pcepit testudine facta
sagittas equitū excipere. Qui cū pcepta feci
sent. nichil ledebant. quamuis hostes sup eos
frequentia tela liberarent. usqueq; suas eua
cuassent pharetras. Nam sagitte corpora clipeis
septa minime contingebant. cū constipatione
testudinis tela uenientia refugarent. Cum
a primo mane usq; uespe iaculantes aduersa
rii defecissent. intelligens symon lassos eos in
uadit aciem fortiū cum suis multis; dimi
cans fugauit inimicos. Videntes autem equi
tes. pedites adfugam conuersos. & spe eorū
decepti. sine decore & turpiter abscesserunt.
& pomne campū dispsi fugerunt. Quos
secutus ionathas usq; ad azotum multos oc
cidit eorū. Qui de sua salute desperantes ad
templū dagonis confugerunt qd erat in
azoto. Capiens autem incursione sua ci
uitatem ionathas incendit eam. & omnes
circa eam uicos. neq; peperet templo dago
nis. s; etiā flāmis consupsit. & eos qui ibi con
fugerant interfecē. Multitudo ū que in illo
concidit pliō una cū illis qui in templo con
fugerant octo milia fuerunt. Vincens q
tamū ionathas exercitum ab azoto discessit.
& ad ascalonē uenit. & foras ciuitatē castra
constituenti. tertii ascalonite in occursum
ei exierunt dona portantes. Qui dans eorū
uoluntatem reuersus ē ad hierosolimā multā
pdam ferens quā uidebat auferens hostibus
abstulisse. Alexander autem deuictum audi
ens ducē suum appollonii simulauit gaudi
um qd pter ei sententiā cū ionatha conflixis
se qui eius amicus erat. mittitq; testimonii
ionathe prebens & pmiū & honores & torquē
aureā sicut solet adfinib; regis dari. eiq; com
misit accaronis pinciē magistratum.

Eodem tempore rex ptolomeus filometor
dictus naualem ducens exercitum & pe
dites ad syriam ueniebat alexandro suo ge
nero solatia pbiturus. Quem omis ciuitates
studiose alexandro pcipiente suscipiebant
& deducebant usq; ad azotum. ubi omis pro
clamabant accusantes ionathan qd templū
incendisset & destruxisse. pinciāq; uastasse.
multosq; eorū intemisset. Que ptolomeus au
diens tacuit. Ionathas autē uiuoppe occurrens
ptolomeo dona clarissima ul' honore abeo
pcipiens. & pducens eum usq; ad fluuiū q eleu
therus appellat. ad hierosolimā remeauit. Fue
niens autē ptolomaide pter omne spem pau
lominus habuit inimici ptolomeus insidis an
lexandri. qs ei pammonii amicū parauerat.
Nam festis autē factis insidiis ptolomeus alex
andro scribit. ad penā ammonii petens &
dicens insidias se abeo passum. & uindictam
sumere iusti ē. Alexandro v ñ concedente
ptolomeus intellexit illū causam insidiarū
extitisse. q ppter ei factus ē odiosus. Antiocenus
autē & ut prius erat odibilis alexander ppter
ammonii multa nāq; peū passi fuerant. &
penā quide ab ammonio pdelictis ei exiterit.
occidentes eū q tamq̄m mulier se ppetabat
abscondere habitu circūdatū femineo sicut
alibi dictū ē. Ptholomeus accusans eū. ut p
ditorem nuptiarū filię ingressorēq; auxi
lii qd ei contra demetriū dedixisset solut af
finitatē. Nam & auferens filiā suā addeme
triū legatione direxit. amicitiā cū eo cōponēs
filiamq; datur se illi in uxorē & restituere
patro eū pnipatui cōpmittens. Demetrius
v gaudens suscepit legatione & nuptias. Te
nimius iā ptolomeo labor restabat flectere